

med det, vi ser i et par af de store europæiske hovedlande.

Endelig skal jeg gøre opmærksom på, at der ikke med det ændringsforslag, jeg har stillet, åbnes for nogen dispensationsmulighed. Baggrunden herfor er, at kvaliteten af de befrugtede æg angiveligt – og angiveligt siger jeg, for det er de oplysninger, jeg har fået – falder efter fem års nedfrysning. Derfor ingen dispensationsmulighed og derfor en henstilling til Folketingets medlemmer om at vedtage dette ændringsforslag.

Sundhedsministeren (Birte Weiss):

Jeg synes, det på mange måder har været en tiltalende debat, vi har haft her i dag. Tiltalende, fordi den stort set har været befriet for skråriskerhed. En debat af den type, hvor man forholder sig spørgende, søgende og lyttende. Men det er der bestemt også al mulig grund til, når man beskæftiger sig med spørgsmål af denne karakter.

Jeg opfattede debatten sådan, at man meget langt hen ad vejen siger: Vi vil ikke vende ryggen til den videnskabelige udvikling. Men så føjer man samtidig til: Det, vi vil, er, at vi vil godt være med til at hjælpe naturen lidt på vej.

Det er jo lige præcis dér, det vanskelige begynder, for hvornår hjælper vi naturen på vej, og hvornår begynder man at manipulere i utiladelig grad med det, der er nogle grundlæggende vilkår for menneskelivet?

Det er jo tydeligt fremgået af debatten her i dag, at dér sætter vi vores grænser en smule forskelligt. Jeg siger med vilje en smule forskelligt. Jeg mener nemlig ikke, at der, når det kommer til stykket, er ret mange her i salen, hvor forskellen på synspunkterne er milevid.

Dermed har jeg også distanceret mig fra det udtryk, som fru Margrete Auken brugte, nemlig at vi tumler ud over kanten. Dette lovforslag – som jeg ikke engang vil tage æren for, for jeg har arvet det fra min forgænger, fru Yvonne Herløv Andersen, og har stillet nogle få ændringsforslag til det – dette forslag er ikke at tumle ud over kanten. Det er tværtimod at forsøge at sætte nogle grænser dér, hvor vi mener det går hen og bliver en utiladelig manipulation med menneskelivet.

I al optagetheden af ændringsforslagene synes jeg også, det er vigtigt at fastholde det, som er hovedsigtet, og som jeg synes fru Lindbo Larsen glimrende redegjorde for i sin ordførertale. Der er f.eks. tale om her, at vi for første

gang får et ultimativt forbud imod menneskelig kloning. Det vil sige, at det ikke vil være muligt at fremstille kopier af det samme individ. I betragtning af, hvor stor opmærksomhed der har været om muligheden for at lave kopier af dyr, synes jeg, at det, at vi her får det endeligt og ultimativt forbudt i forbindelse med mennesker, er værd at notere sig ved en debat som den, vi har i dag.

Der er også tale om forbud mod genmanipulation. Der er tale om forbud mod deling af æg, som bliver anbragt i forskellige kvinder, så forskellige mødre kunne føde tvillinger.

Der er en lang række ting, som andre har været inde på her, men jeg vil blot nævne dette som nogle af de helt grundlæggende ting, fordi det er første gang, vi på dette område får skabt det, som jeg vil kalde nogle færdselsregler, som læger skal følge på området. Derfor distancerer jeg mig fra udtrykket »tumle ud over kanten«.

Derudover vil jeg godt kommentere et par af de ting, der har spillet en særlig rolle i debatten. For det første spørgsmålet om aldersgrænser. Man kan selvfølgelig altid diskutere, hvor aldersgrænsen skal ligge. Det er jo klart fremgået af diskussionen om aldersgrænser for mænd, at det ikke har noget for sig her i Folketinget, så det vil jeg ikke gå ind på her, selv om jeg tidligere selv har været optaget af den problemstilling.

Men så aldersgrænsen for kvinder. Det, vi gør i forbindelse med det ændringsforslag, jeg har stillet, er, at vi simpelt hen lovfæster det, der står i den vejledning, som Sundhedsstyrelsen har lavet. Det vil sige, at det ikke er en ny, restriktiv grænse; det vil sige, at det, vi gør i forvejen, kan vi lige så godt skrive ind i loven.

Jeg synes, det er en fornuftig måde at gribe det an på, og det siger jeg også lidt i lyset af, at vi jo ikke rigtig med sikkerhed kan sige, hvad der kunne være muligt om fem år eller om ti år, og derfor er denne grænse efter min opfattelse fornuftig at sætte.

En anden ting, jeg godt vil kommentere, er dette med at kende sit genetiske ophav – det er sådan, det bliver udtrykt – altså ønsket om, at man skulle ophæve anonymiteten i forbindelse med disse ting.

Det forslag er jeg meget lidt sindet for, og det vil jeg godt begrunde. Jeg mener nemlig ikke, at der er tale om potentielle fædre i forbindelse med kunstig befrugtning, men om leverandører af biologisk materiale, og med det udgangspunkt falder en række af de argumenter, der har været fremført, også om antallet af børn, som